Predică despre Adormirea Maicii Domnului
Sfântul Grigore Palama

Extras din: PĂRINTELE. PUBLICAȚII „GRIG. PALAMAS” Vol. 10

Sursă: Colțul Creștin Ortodox

Republicat de pe: http://amethystosbooks.blogspot.com/2010/08/blog-post_12.html

Dacă „moartea sfinților este cinstită și pomenirea drepților este însoțită de laudă”, cu cât mai mult ar trebui să prăznuim pomenirea sfintei sfinților, prin care toată sfințenia vine la sfinți, adică pomenirea pururea Fecioarei și Născătoarei de Dumnezeu, cu cea mai mare eufonie. Facem aceasta prin sărbătorirea aniversării sfintei sale morți sau a mutării la față, care, deși în această privință este puțin inferioară îngerilor, totuși a întrecut necomparabil atât pe îngeri, cât și pe arhangheli și toate puterile supranaturale prin apropierea ei de Dumnezeu și prin minunile scrise despre ea și săvârșite în ea din cele mai vechi timpuri. Moartea

ei este dătătoare de viață, trecând la viața cerească și nemuritoare, iar pomenirea acesteia este o sărbătoare veselă și o sărbătoare universală, care nu numai că reînnoiește amintirea minunilor Născătoarei de Dumnezeu, ci adaugă și adunarea comună și extraordinară a sfinților Apostoli din toate părțile pământului pentru înmormântarea ei preasfântă, cu imnuri plăcute lui Dumnezeu, cu îndrumare îngerească și coruri și slujbe pentru ea. Apostolii înaintează, urmează, cooperează, resping, apără și conlucrează cu toată puterea lor împreună cu cei care laudă acel trup dătător de viață și primitor de Dumnezeu, medicamentul mântuitor al neamului nostru, predica întregii creații. Însuși Domnul Savaot și Fiul acestei pururе fecioare, este prezent în mod nevăzut și îi dă mamei cinstea cuvenită. În mâinile lui a pus și duhul purtător de Dumnezeu, prin care după o vreme transferă și trupul conjugal la acesta într-un spațiu veșnic și ceresc. Căci numai ea, fiind între Dumnezeu și întregul neam omenesc, l-a făcut pe Dumnezeu fiul omului și i-a făcut pe oameni fii ai lui Dumnezeu, făcând pământul ceresc și îndumnezeind neamul omenesc. Și numai ea dintre toate femeile a fost distinsă ca Maica lui Dumnezeu prin fire mai presus de toată firea. Ea a fost regina oricărei creații pământești

și supramundane. Acum având cerul ca locuință potrivită, ca împărăție potrivită ei, în care a fost mutată astăzi de pe pământ, a stat și ea la dreapta Împăratului atotputernic, îmbrăcată și împodobită cu haine de aur, precum spune prorocul. (Ps. 44, 11) Veșminte de aur, adică împodobită cu tot felul de virtuți. Căci numai ea posedă acum, împreună cu trupul preaslăvit de Dumnezeu și cu Fiul, spațiul ceresc. Cu adevărat, nici pământul, nici mormântul, nici moartea n-au putut ține până la sfârșit trupul ei animal și primitor de Dumnezeu și locuința iubită în cer și în cerul cerurilor.

Dovada pentru ucenici a învierii ei din morți este giulgiul și pânzele de înmormântare, care singure au rămas în mormânt și au fost găsite de cei care au venit să o caute, așa cum se întâmplase mai înainte cu Fiul și Domnul. De asemenea, nu a avut nevoie să rămână puțin timp pe pământ, precum Fiul și Dumnezeul ei, din acest motiv a fost luată imediat din mormânt în spațiul supraceresc.

Odată cu înălțarea ei, Maica Domnului a unit cele de jos cu cele de sus și a cuprins totul cu lucrurile minunate din jurul ei, astfel încât chiar faptul că este puțin inferioară îngerilor, gustând moartea, îi sporește superioritatea în toate. Și astfel, ea este singura dintre toate veacurile și dintre toți cei excelenți care domnește în trup în ceruri împreună cu Fiul și Dumnezeu.

Maica Domnului este locul tuturor harurilor și împlinirea oricărei bunătăți și chipul oricărui bine și al oricărei bunătăți, deoarece este singura care a fost considerată vrednică de toate darurile Duhului împreună și într-adevăr singura care a primit în mod miraculos în pântecele ei pe cel în care se găsesc comorile tuturor darurilor. Acum, odată cu moartea ei, ea a înaintat de aici spre nemurire și s-a mutat pe bună dreptate și este împreună-locuitoare cu Fiul în corturile cerești și de acolo stă cu ambasadorii ei neîncetați către El, ispășind pentru El pentru noi toți. Ea este mult mai aproape de cei care se apropie de Dumnezeu, nu numai decât oamenii, ci și decât aceste ierarhii îngerești. „Serafimii au stat în jurul Lui” (Isaia 6:2) și David spune: „împărăteasa a stat la dreapta Ta”.

Vezi diferența de atitudine? Din aceasta poți înțelege și diferența ei, după valoarea rânduielii. Căci Serafimii erau în jurul lui Dumnezeu și lângă El numai împărăteasa și într-adevăr la dreapta Lui. Unde Hristos ședea în cer, adică la dreapta maiestății, acolo stă și ea acum, că S-a înălțat de pe pământ la cer. Cine nu știe că Partenometorul este acel rug care ardea, dar nu a fost mistuit. (Psalmul 44:19) Și acest clește, care a luat Serafimii, cărbunele de pe altar, adică care a prins focul divin fără să se ardă și nimeni altcineva nu a putut veni la Dumnezeu. Prin urmare, numai aceasta este hotarul dintre firea creată și cea necreată. Cine ar putea iubi mai mult pe Fiul și pe Dumnezeu decât mama, care nu numai că l-a născut ca singurul născut, ci și singură fără unire bărbătească, astfel încât filtrul să fie îndoit. Așa cum, întrucât numai prin ea S-a coborât la noi, S-a făcut vizibil și a avut comuniune cu oamenii, în timp ce mai înainte era nevăzut, tot așa în veacul viitor și nesfârșit orice progres și revelație a tainelor va fi imposibil fără ea.

Prin Maica Domnului Îl vor lăuda pe Dumnezeu, pentru că ea este cauza, ocrotitoarea și apărătoarea celor veșnice. Ea este subiectul proorocilor, începutul Apostolilor, cetăreața martirilor, locul de odihnă al învățătorilor, rădăcina bunurilor tainice, culmea și desăvârșirea oricărui sfânt.

O, Fecioară divină și acum cerească, cum aș putea descrie toate calitățile tale? Cum te-aș putea slăvi pe tine, comoară a slavei? Tu și numai amintirea sfințești pe cel ce se folosește de ea.

De aceea, împărtășește din belșug darurile tale poporului tău, o, Doamnă, dăruiește soluția suferințelor noastre, transformă totul în bine cu puterea ta, dăruind harul tău, ca să putem slăvi Cuvântul cel veșnic care S-a întrupat de tine pentru noi împreună cu Tatăl cel veșnic și cu Duhul cel de viață dătător, acum și pururea și în vecii vecilor. Fie.